

den voksende Industriebefolkning og en stor Del af Fiskeribefolkningen — flytter meget, om Sommeren opholder sig snart paa et Sted, snart paa et andet, og at det derfor er af Betydning, at Befolkningen kan have Adgang til at faa anbragt deres Sparemidler, hvor de end kommer hen. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at i denne norske Kommissionsbetænkning er der taget meget omfattende Reservationer af det Medlem af Kommissionen, som var Repræsentant for de norske Sparebanker. I øvrigt har Tanken om en Postsparekasse i Norge været diskuteret lige fra 1884, men hidtil er der ikke sket noget udover Nedsættelsen af et Par Kommissioner desangaaende.

Af Bemærkningerne faar man ogsaa det Indtryk, at Indførelsen af Postsparekasser er nærforestaaende i Tyskland. Her har man ogsaa diskuteret Spørgsmaalet lige siden 1878. I 1885 var der forelagt et Forslag om at oprette en tysk Postsparekasse, men det blev ikke gennemført, væsentlig af Frygt for den Konkurrence, man var paa det rene med, at Postsparekassen vilde paaføre de bestaaende Sparekasser. Det er fremhævet fra tysk Side, at Oprettelsen af Postsparekasser medfører — det viser Erfaringen overalt —, at mange bestaaende lokale Sparekasser maa gaa ud til Skade for Landbefolkningen, og at Postsparekasserne saaledes kan komme til at virke fortrængende i Stedet for supplerende. I United States har man i 1910 gennemført en Postsparekassevirksomhed. Det eneste, jeg har læst om den, er en Indberetning fra det danske Generalkonsulat i New York fra 1922, hvorefter det fremgaar, at man i og for sig ikke har været særlig begejstret for denne Virksomhed, den har ikke haft nogen udpræget Succes.

For Udlandets Vedkommende foreligger der altsaa en Række Forhold, som det vil være af Interesse at faa nærmere undersøgt, før man kan lade det Indtryk fæstne sig som sikkert, at disse Institutioner har spillet en betydelig Rølle i disse Landes økonomiske Liv, og at man overalt har været tilfreds med dem. Det har gennemgaaende været ganske særlige Forhold, som har bevirket, at man har oprettet dem: enten vanskelige Forhold for private Sparekasser eller det, som jeg har nævnt med Hensyn til Belgien og Polen, at man overhovedet ikke kender privat Sparekassevirksomhed. Men disse særlige Forhold foreligger jo slet ikke i Danmark, saa noget Argument for Oprettelsen af danske Postsparekasser kan man ikke hente udefra. Nogen Anledning til at

oprette en Postsparevirksomhed i Danmark tror jeg derfor, at man hverken kan hente fra en manglende Sikkerhed hos de bestaaende Sparekasseinstitutioner, heller ikke fra en alt for vanskelig Adgang til at opspar sine Midler; heller ikke, tror jeg, at de Eksempler, der kan hentes fra Udlandet, er saaledes, at man absolut maa mene, at det vil være godt for os at faa noget tilsvarende. Imidlertid vil man fra Venstres Side drøfte Forslaget, fordi det jo maa erkendes, at enhver Bestræbelse for at fremhjelpe Sparsommeligheden er af det gode, og saadanne Bestræbelser har altid Venstres Interesse. Vi mener ganske vist ikke, at det er nødvendigt, saaledes som det er foreslaet i Lovforslaget, at sætte et saa stort Apparat i Gang for at drage Nytte af den Indsamlingsevne, som Postvæsenet jo mener at have i denne Forbindelse. Vi mener derfor, at Forslaget under alle Omstændigheder bør simplificeres meget stærkt.

Jeg vil dog gerne til Trods herfor gøre nogle enkelte Bemærkninger om nogle Enkeltheder i det foreliggende Forslag, selv om disse Enkeltheder under de givne Forhold nærmest maa siges at høre hjemme i Udvalgsbehandlingen. Lovforslagets § 2 forstaar jeg saaledes, at man tænker sig, at samtlige Posthuse og samtlige Brevsamlingssteder skal tages i Brug til dette Formaal. Under tidligere Diskussioner om denne Sag, de Diskussioner, jeg nævnte, baade i 70erne og 90erne, fik man det Indtryk, at man fra Postvæsenets Side mente, at de egentlige faste Postkontorer vilde være brugbare hertil. Men det er jo i og for sig glædeligt, at man nu mener, at samtlige Posthuse og Brevsamlingssteder betjenes paa saadan Maade, at de vil kunne forvalte denne Opgave. Vi tvivler imidlertid meget om, at denne Paastand vil vise sig rigtig, at det Personale, Postvæsenet i Øjeblikket raader over, vil kunne slaa til til ogsaa at tage denne Opgave op. Vi tror, at hvis denne Institution skal faa nogen Betydning, vil den kræve Udvidelser baade paa selve Kontorerne, og navnlig er det vor Opfattelse, at Postbudene ikke vil være i Stand til, hvis de samtidig skal tage Sparemidler med sig, at gennemføre saa lange Ruter, som naar de ikke har den Opgave paa sig. Det er derfor vor Opfattelse, at det vil være umuligt at gennemføre denne Institution alene med det nuværende Personale, man vil sikkert komme til at kræve betydelige Udvidelser her, naar Institutionen er kommet i Gang. Det er ogsaa en Erfaring, som jeg tror, der er gjort i Udlandet,